

wen. En sedert de menschen zoo ontwikkeld en praktisch geworden zijn, blijft die hulp nogal eens uit. Intusschen is hierdoor niet verklaard, waarom zooveel oude horsten onbezet blijven.

Een andere oorzaak is, dat het broeden heel dikwijls achterwege blijft. Zoo waren er in 1909 in Lübeck 57 paren, waarvan 38, dus ruim 60 %, broedden. Men heeft ook zwervende, „Fortpflanzungsfähige” ooievaars gevonden, die het vrijgezellen-leven schenen te verkiezen boven bindende huwelijksplichten. Het zou wel heel interessant zijn, de oorzaak van dit verschijnsel te kennen.

Meermalen wordt ook gemeld, dat de ooievaar gedood werd door de electrische geleidraden. De grootte van de vogels stelt hen gemakkelijk in staat, twee draden met elkaar te verbinden, natuurlijk met fatale gevolgen.

Een vierde oorzaak is gelegen in het feit dat in Zuid-Afrika de sprinkhanen met giften bestreden worden.

De ooievaars eten de vergiftigde sprinkhanen, alweer met funeste gevolgen.

De drooglegging van moerassige gebieden kan mede een oorzaak van achteruitgang zijn.

Hoe het zij, de achteruitgang van de ooievaar is, ook in ons land, een feit geworden en het komt er nu maar op aan, dat we den omvang van het verschijnsel te weten komen, om, indien mogelijk, een verderen voortgang te stuiten. Want onze ooievaar kunnen we niet missen, al heeft hij bij onze landbouwende bevolking zijn goeden naam niet kunnen behouden.

We roepen daarom de medewerking in van allen, die iets voelen voor een studie van de lotgevallen van onzen langpoot. Men gelieve te vermelden:

- 1e. waar het vorige jaar ooievaars woonden — met omschrijving van den aard en ligging van het nest, den aard van de omgeving enz.;
- 2e. of die vogels daar toen broedden;
- 3e. of de horsten van het vorig jaar weer bezet zijn;
- 4e. of de vogels er ook thans weer broeden;
- 5e. of er dit jaar nieuwe nesten bijgekomen zijn, (denk om aard en ligging van het nest);
- 6e. alle verdere aanwijzingen, die ons nader bij de oplossing van het vraagstuk kunnen brengen.

En nu maar aan 't zoeken! Onzen medewerkers betuigen we bij voorbaat onzen dank. Ieder gegeven, hoe gering ook, is welkom. De resultaten hopen we in dit tijdschrift te publiceren.

Groningen,

J. DE JONGE, } Koolstr. 20a.
H. VAN DIJKEN } 13a.

De Kluit in Friesland. — De Leeuwarder Courant van Zaterdag 9 Juni 1923, bevat een zeer interessant artikel van den heer Jelle Boonstra uit Workum waarin hij vertelt hoe hij in den Workumer Polder dezen zomer de kluit (*Recurvirostra avocetta*) heeft aangetroffen als broedvogel. De heer Boonstra schrijft ons daarover nog het volgende: „Ter aanvulling van mijn artikel over *de kluit* in de Leeuwarder Courant, UEd. voor ruim een week toegezonden, nog het volgende. De kluit heeft in den Workummer meerpolder met succes gebroed. Ik heb 4 jongen zien zwemmen in de tocht. (Een breede vaart door den polder).

Naar aanleiding van mijn schrijven volgden successievelijk 3 ingezonden stukjes in de L. C. d.d. 11, 12 en 14 Juni van de heeren J. Leeuwen, hoofd der school te Sloten (Fr.), O. Boersma, hotelhouder te Lemmer en J. L. te T. allen verklarende, dat de kluit in 1922 en '23 broedende gevonden is bij Tacoziyl. In 1922 ook in het Lemsterhop, terwijl laatstgenoemde wist, dat er voor ongeveer 20 jaar ettelijke paren buitendijks bij Tacoziyl waren. Als woonplaats voor de kluit kan dus Zuid- en Z.W.kust van Friesland worden aangegeven.

Workum.

JELLE BOONSTRA.